

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum mali sacerdotes vsum claium habeant? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

ideò non est, nisi sicut agens instrumentale. Vnde & ille qui effectum clauium consequitur, non assimilatur vrenti clauibus, sed Christo. Et propter hoc quantumcumque aliquis habeat de gratia, non potest pertingere ad effectum clauium, nisi applicetur ad hoc quasi minister, per ordinis susceptionem.

Ad primum ergo dicendum, quòd sicut inter instrumentum & effectum non exigitur similitudo secundum conuenientiam in forma, sed secundum proportionem instrumenti ad effectum: ita etiam nec inter instrumentum & principale agens. Et talis similitudo est in sanctis hominibus ad Christum passum: & talis similitudo eis vsum clauium non confert.

Ad secundum dicendum, quòd quamuis purus homo non possit alteri ex condigno mereri gratiam, tamen vnus meritum potest cooperari ad salutem alterius: & ideò duplex est benedictio. Vna quæ est ab ipso homine puro, sicut merente per proprium actum: & talis potest fieri à quolibet sancto, in quo Christus habitat per gratiam: & hæc requirit maiorem bonitatis, ad minus in quantum huiusmodi. Alia est benedictio, qua homo benedicit, vt benedictionem quæ est ex merito Christi, instrumentaliter alicui applicans: & quantum ad hanc, requiritur maioritas ordinis, & non virtutis.

ARTIC. V.

76

Utrum mali sacerdotes vsum clauium habeant?

lib. 5. de bapt. cõs.

Ad quintum sic proceditur. Videtur, quòd mali sacerdotes vsum clauium non habeant. 1o. enim 2o. vbi vsum clauium Apostolis traditur, Spiritus sancti donum præmittitur. Sed mali non habent Spiritum sanctum. Ergo non habent vsum clauium.

Donatist. c. 21. circa fi. 10. 7

¶ 2o. Præterea, Nullus sapiens Rex dispensationem sui thesauri, suo inimico committit. Sed vsum clauium consistit in dispensatione thesauri cœlestis Regis, qui est ipsa sapientia. Ergo mali qui per peccatum sunt eius hostes, non habent vsum clauium.

Et refertur de cõsecr. d. 4. c. Quomodo exaudit. c. 9.

¶ 3o. Præterea, Aug. ¶ dicit, quòd sacramentum gra-

Mag. sct. d. 19. §. B

M 4 tia,

tiæ, dat etiam Deus per malos; ipsam verò gratiam, non nisi per seipsum, vel per sanctos suos: & ideo remissionem peccatorum per seipsum facit, vel per ipsius columbæ membra. Sed remissio peccatorum est vsus clauium. Ergo peccatores qui non sunt columbæ membra, vsus clauium non habent.

¶ 4. Præterea, Intercessio mali sacerdotis non habet aliquam efficaciam ad reconciliandum: quia secundum Greg. * Cùm is qui displicet, ad interpellandum mittitur, irati animus ad deteriora prouocatur. Sed vsus clauium fit per quamdam intercessionem, & patet in forma absolutionis. Ergo prauus sacerdos non habent efficaciam clauium vsus.

SED contra, Nullus potest scire de alio, an sit in statu salutis. Si ergo nullus posset uti clauibus in absoluendo, nisi existens in statu salutis, nullus sciret se esse absolutum; quod est valde inconueniens.

¶ Præterea, Iniquitas ministri non potest auferre liberalitatem Domini. Sed sacerdos est solum minister. Ergo non potest sua malitia donum à Deo transmissum per eum nobis auferre.

RESPONDEO dicendum, quòd sicut participatio formæ, quæ est inducenda in effectum, non facit instrumentum: ita nec subtractio talis formæ, tollit vtilitatem instrumenti. Et idèd cum homo sit tantum instrumentaliter agens in vsu clauium, quantumcumque fit gratia per peccatum priuatus, per quam gratia fit remissio peccatorum, nullo tamen modo priuatus vsu clauium.

Ad primum ergo dicendum, quòd donum Spiritus sancti exigitur ad vsus clauium, non ut sine quo fieri non possit: sed quia sine eo incongruè fit ex parte vtentis, quamuis subiectus se clauibus, effectum clauium consequatur.

Ad secundum dicendum, quòd Rex terrenus in thesauro suo defraudari & decipi potest, & ideo dispensationem eius hosti non committit. Sed Rex celestis defraudari non potest, quia totum ad ipsius potestatem

* in Pa-
storalibus, 1.
p. c. 11 pa-
ræ à pri.
Similia
lo: a vide
in 4 sent.
d. 19. S. B

Magist. 4
sent. d. 19
S. C.

norem eccle, etiam quod aliqui clauibus malè vtuntur; quia nouit ex malis elicere bona, & per malos etiam multa bona facere: & ideo non est simile.

Ad tertium dicendum, quòd August. * loquitur de remissione peccatorum, secundum quod sancti homines cooperantur ad ipsam non ex vi clauium, sed ex merito congrui: & ideo dicit, quòd etiam per malos sacramenta ministrat; & inter alia sacramenta etiam absolutio, quæ est vsus clauium, computari debet. Sed per membra columbæ, id est per sanctos homines, facit remissionem peccatorum, in quantum eorum intercessionibus peccata remittit. Vel potest dici quòd membra columbæ nominat omnes ab Ecclesia non præcisos: qui enim ab eis sacramenta recipiunt, gratiam consequuntur; non autem qui recipiunt ab illis qui sunt ab Ecclesia præcisi, quia ex hoc ipso peccant; excepto baptismo, quem in casu necessitatis licet etiam ab excommunicato recipere*.

Ad quartum dicendum, quòd intercessio, quam sacerdos malus ex propria persona facit, non habet efficaciam: sed illa quam facit vt minister Ecclesiæ, habet efficaciam ex merito Christi: vtroque tamen modo debet intercessio sacerdotis populo subiecto pdesse.

ARTIC. VI.

Virum schismatici, hæretici, excommunicati, suspensi, & degradati, vsum clauium habeant?

Ad sextum sic proceditur. Videtur, quòd schismatici, hæretici, excommunicati, suspensi, & degradati, vsum clauium habeant. Sicut enim potestas clauium dependet ab ordine, ita & potestas conficiendi. Sed non possunt amittere vsum potestatis conficiendi: quia si conficiunt, confectum est, quamuis peccent conficientes. Ergo etiam non possunt amittere vsum clauium.

¶ Præterea, Omnis potestas spiritualis actiua in eo qui habet vsum liberi arbitrij, exit in actum, quando vult. Sed potestas clauium adhuc manet in prædictis; quia cum non detur nisi in ordine, oportet

loco citato in argum. 3.

vt dicit Aug. ser. 11. de verbis domini circa finem, 10. 10. et lib. 1. de bapt. cont. Donatist. c. 2. 10. 7. et de fide ad Petru. c. 36. 39. 3. 10. 3.

77

¶ vt dictum est in 2. p. q. 82. a. 7